

Η Πλήρης Διακονία του Χριστού σε Τρία Στάδια

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ιω 1:14, Α΄ Κορ 15:45β,
Απ 1:4, 3:1, 4:5, 5:6, 2:4-5, 19:7-9, 21:2, 22:17α

I. Η μοναδική διδαχή της οικονομίας του Θεού στην Καινή Διαθήκη (Α΄ Τιμ 1:3-4) είναι η διδαχή σχετικά με την πλήρη διακονία του Χριστού σε τρία στάδια—την ενσάρκωση, τη συμπερίληψη και την ενίσχυση:

- A. «Το τι θα γίνει και το πώς θα γίνει η ανάκτηση του Κυρίου εξαρτάται από το πώς αντιμετωπίζουμε αυτή τη διδαχή» (Ουίτνες Λι). Αυτή η διδαχή μπορεί να συνοψιστεί σε μία απλή πρόταση—«Η ανάκτηση του Κυρίου είναι ο Θεός που γίνεται σάρκα, η σάρκα που γίνεται το ζωοποιό Πνεύμα, και το ζωοποιό Πνεύμα που γίνεται το επταπλάσια ενισχυμένο Πνεύμα, για να οικοδομήσει την εκκλησία, η οποία γίνεται το Σώμα του Χριστού και ολοκληρώνει τη Νέα Ιερουσαλήμ» (“The Divine and Mystical Realm”, σελίδες 17-18 στα Αγγλικά).
- B. Προκειμένου να συνεργαζόμαστε με τον Θεό, ως συνεργάτες Του (Β΄ Κορ 6:1, Α΄ Κορ 3:9), χρειάζεται να γνωρίζουμε, να βιώνουμε και να απολαμβάνουμε τον Χριστό (για να Τον κερδίζουμε—Φίλ 3:8-14) στην πλήρη διακονία Του στα τρία θεϊκά και μυστικά στάδιά Του.

II. Στο πρώτο στάδιο, το στάδιο της ενσάρκωσής Του, από τη γέννηση μέχρι τον θάνατό Του, ο Χριστός πέτυχε τα ακόλουθα κύρια πράγματα:

- A. Στο στάδιο της ενσάρκωσής Του, ο Χριστός έφερε τον άπειρο Θεό μέσα στον πεπερασμένο άνθρωπο. Παρόλο που ο Χριστός εξήλθε από τη Βηθλεέμ, οι έξοδοί Του ήταν εξαρχής, από ημέρες αιώνα. Αυτό αναφέρεται στην αιώνια προέλευση του Χριστού και υποδεικνύει ότι ο Τριαδικός Θεός προετοιμαζόταν να εξέλθει από την αιωνιότητα μέσα στον χρόνο, να έρθει με τη θεϊότητά Του μέσα στην ανθρωπότητα με το να γεννηθεί στη Βηθλεέμ ως άνθρωπος—Μιχ 5:2.
- B. Στο στάδιο της ενσάρκωσης ο Χριστός ένωσε, ανάμειξε και ενσωμάτωσε τον Τριαδικό Θεό με τον τριμερή άνθρωπο—Λκ 1:35, 2:40, 52, Ιω 14:10-11, 1:14.
- Γ. Στο στάδιο της ενσάρκωσής Του, ο Χριστός εξέφρασε στην ανθρώπινη φύση Του, μέσω των αρωματικών αρετών Του, τον πλουσιόδωρο Θεό με τις πλούσιες ιδιότητές Του:
  - 1. Οι αρετές της στοργής, της καλοσύνης, της μακροθυμίας, του ελέους και της κατανόησης του Σωτήρα-Ανθρώπου φανερώθηκαν κατά την κοινωνία Του με την αμαρτωλή γυναίκα. Οι θείες ιδιότητές Του φανερώθηκαν επίσης, ιδιαίτερα η ιδιότητα της θείας εξουσίας που συγχωρεί τις αμαρτίες κάποιου και δίνει ειρήνη στον συγχωρεμένο αμαρτωλό—Λκ 7:36-50.
  - 2. Ο Σωτήρας-Ανθρώπος, ως καλός Σαμαρείτης, κατέβηκε στον τόπο όπου βρισκόταν το πληγωμένο θύμα των Ιουδαϊστών ληστών, όντας σε μια άθλια κατάσταση και ετοιμοθάνατος. Συγκινήθηκε με οίκτιρμό στην ανθρώπινη φύση Του με τη θεϊότητά Του, προσφέροντάς του τρυφερή θεραπεία και σωτήρια φροντίδα, ικανοποιώντας πλήρως την επείγουσα ανάγκη του—Λκ 10:25-37.
  - 3. Κατά τη σταύρωση του Χριστού, ένας από τους δύο εγκληματίες που σταυρώθηκε μαζί Του είπε, «Ιησού, θυμήσου με, όταν έρθεις στη βασιλεία σου». Ο Ιησούς του αποκρίθηκε, «Αλήθεια σου λέω, σήμερα μαζί μου θα είσαι μέσα στον Παράδεισο». Αυτό δείχνει τη θεία ιδιότητα της αιώνιας αγάπης Του που δεν κάνει διακρίσεις, η οποία εκφράζεται μέσω της ανθρώπινης αρετής της περιθαλψής—Λκ 23:42-43.
- Δ. Στο στάδιο της ενσάρκωσής Του, ο Χριστός πραγματοποίησε τη δικαστική λύτρωση, που τα περιλαμβάνει όλα, μέσω του θανάτου Του στον σταυρό:

1. Η δικαστική λύτρωσή Του είναι σύμφωνα με τη δικαιοσύνη του Θεού, όντας η διαδικασία της σωτηρίας του Θεού, για να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις του δίκαιου νόμου Του πάνω στους αμαρτωλούς—Ρωμ 1:17α, 3:21-26, 9:30-31.
2. Οι αμαρτωλοί συγχωρούνται ενώπιον του Θεού (Λκ 24:47), πλένονται (Εβρ 1:3), δικαιώνονται (Ρωμ 3:24-25), συμφιλιώνονται με τον Θεό (Ρωμ 5:10α), και αγιάζονται προς τον Θεό κατά τη θέση (Α΄ Κορ 1:2, Εβρ 13:12). Έτσι, οι πιστοί αποκτούν τη δυνατότητα και τη θέση να απολαμβάνουν την οργανική σωτηρία του Θεού και να εισέρχονται στην ύψιστη χάρη του Θεού, για την επίτευξη της αιώνιας οικονομίας Του και του τελικού Του σκοπού (Ρωμ 5:10, 17, 21).

III. Στο δεύτερο στάδιο, το στάδιο της συμπερίληψης, από την ανάστασή Του μέχρι την παρακμή της εκκλησίας, ο Χριστός πέτυχε τα ακόλουθα κύρια ζητήματα:

- A. Γεννήθηκε στην ανάσταση για να γίνει ο πρωτότοκος Υιός του Θεού. Το γεγονός ότι «το σπέρμα του Δαβίδ» έγινε «Υιός Θεού» μιλάει για τη διαδικασία του ορισμού του Χριστού ως πρωτότοκου Υιού του Θεού δια της ανάστασης. Αυτό είναι το ευαγγέλιο του Θεού, στο οποίο ήταν ξεχωρισμένος ο Παύλος—Ρωμ 1:1-4:
  1. Δια της ενσάρκωσης ο Χριστός, ο μονογενής Υιός του Θεού στη θειότητά Του (Ιω 1:18), ντύθηκε τη σάρκα, την ανθρώπινη φύση, η οποία δεν έχει καμία σχέση με τη θειότητα. Στην ανθρώπινη φύση Του, ο Χριστός δεν ήταν Υιός Θεού.
  2. Δια της ανάστασης η ανθρώπινη φύση Του αγιάστηκε, ανυψώθηκε και μεταμορφώθηκε. Στην ανάσταση η ανθρώπινη φύση Του θεοποιήθηκε, «υιοθετήθηκε», που σημαίνει ότι ορίστηκε ως Υιός Θεού, γινόμενος ο πρωτότοκος Υιός του Θεού με τη θειότητα και την ανθρώπινη φύση—Ρωμ 8:29, Πραξ 13:33.
  3. Η θειότητα, το Πνεύμα της αγιοσύνης στον Χριστό, έγινε ενεργή με τον θάνατό Του. Στην ανάστασή Του, ο Χριστός «άνθισε» για να γίνει ο πρωτότοκος Υιός του Θεού και το ζωοποιό Πνεύμα, μεταδίδοντας τη θεία Του ζωή μέσα μας για να μας κάνει τους πολλούς αδελφούς Του—Ρωμ 1:4, 8:29, Α΄ Κορ 15:45β.
  4. Το πρωτότυπο είναι ο πρωτότοκος Υιός του Θεού, ενώ η αναπαραγωγή είναι οι πολλοί γιοι του Θεού, τα μέλη του πρωτοτύπου που είναι το Σώμα Του, το οποίο ολοκληρώνεται στη Νέα Ιερουσαλήμ—Κολ 1:18, Α΄ Πε 1:3.
  5. Ο Χριστός έχει ήδη οριστεί ως Υιός Θεού, αλλά εμείς βρισκόμαστε ακόμα στη διαδικασία του ορισμού, τη διαδικασία της «υιοθεσίας», της θεοποίησης—Ρωμ 8:28-29:
    - α. Στην ανάσταση ο Χριστός ορίστηκε ως Υιός Θεού, στην ανθρώπινη φύση Του, και μέσω αυτής της ανάστασης βρισκόμαστε κι εμείς στη διαδικασία με την οποία οριζόμαστε ως γιοι Θεού—Ρωμ 8:11.
    - β. Το κλειδί για τη διαδικασία του ορισμού είναι η ανάσταση, που είναι ο ενοικίων Χριστός, όντας το Πνεύμα που εγείρεται, το Πνεύμα που ορίζει, η δύναμη της ζωής μέσα στο πνεύμα μας. Έχουμε την επιτακτική ανάγκη να μάθουμε πώς να περπατάμε σύμφωνα με το πνεύμα, να απολαμβάνουμε και να βιώνουμε το Πνεύμα που ορίζει—Ιω 11:25, Ρωμ 8:10-11, Πραξ 2:24, Α΄ Κορ 15:26, 5:4, Ρωμ 8:4, 6, 14.
- B. Ο ενσαρκωμένος Χριστός, ο έσχατος Αδάμ, έγινε το ζωοποιό Πνεύμα—Α΄ Κορ 15:45β, Ιω 6:63, Β΄ Κορ 3:6:
  1. Χρησιμοποιούμε τη λέξη «συμπερίληψη» με βάση τη χρήση της φράσης «τα περιλαμβάνει όλα»—το γεγονός ότι ο Χριστός, ο έσχατος Αδάμ, έγινε το ζωοποιό Πνεύμα σημαίνει ότι έγινε το Πνεύμα που τα περιλαμβάνει όλα—Φιλ 1:19.
  2. Το ζωοποιό Πνεύμα, το οποίο είναι ο πνευματικός Χριστός, ονομάζεται επίσης «Πνεύμα της ζωής» (Ρωμ 8:2), «Πνεύμα του Ιησού» (Πραξ 16:7), «Πνεύμα του Ιησού Χριστού» (Φιλ 1:19), και «ο Κύριος το Πνεύμα» (Β΄ Κορ 3:18).
  3. Η διακονία του Χριστού, ως το ζωοποιό Πνεύμα, στο στάδιο της συμπερίληψης αποκαλύπτεται στην προς Ρωμαίους 8. Αυτό το κεφάλαιο δείχνει ότι η ζωή του

Τριαδικού Θεού, όντας ο νόμος του Πνεύματος της ζωής που παρέχεται μέσα στην τρίμερη ύπαρξή μας, μας κάνει ανθρώπους της ζωής για να γίνουμε γιοι Θεού και μέλη του Χριστού, ώστε να συγκροτήσουμε το Σώμα του Χριστού για την έκφρασή Του, εκπληρώνοντας έτσι την αρχική πρόθεση του Θεού—Γεν 2:7, 9, Ρωμ 8:14, 12:5:

- α. «Γιατί ο νόμος του Πνεύματος της ζωής μέσα στο Χριστό Ιησού με ελευθέρωσε από το νόμο της αμαρτίας και του θανάτου»—Ρωμ 8:2.
- β. «Αν όμως ο Χριστός είναι μέσα σας, αφενός το σώμα είναι νεκρό εξαιτίας της αμαρτίας, αφετέρου το πνεύμα είναι ζωή εξαιτίας της δικαίωσης»—Ρωμ 8:10.
- γ. «Επειδή το φρόνημα της σάρκας είναι θάνατος, ενώ το φρόνημα του Πνεύματος είναι ζωή και ειρήνη»—Ρωμ 8:6.
- δ. «Αν λοιπόν το Πνεύμα εκείνου που έγειρε τον Ιησού από τους νεκρούς κατοικεί μέσα σας, αυτός που έγειρε το Χριστό από τους νεκρούς θα ζωοποιήσει και τα θνητά σώματά σας μέσω του Πνεύματός του που κατοικεί μέσα σας»—Ρωμ 8:11.

Γ. Στην ανάστασή Του, ο Χριστός αναγέννησε τους πιστούς για το Σώμα Του—Α΄ Πε 1:3:

1. Ο Πνευματικός Χριστός έγινε ο πρωτότοκος Υιός του Θεού και το ζωοποιό Πνεύμα για την αναγέννηση των πιστών, κάνοντάς τους γιους του Θεού, γεννημένους από τον Θεό μαζί με Εκείνον, σε μια παγκόσμια μεγάλη γέννα, μέσω της ανάστασης του Ιησού Χριστού από τους νεκρούς.
2. Όλοι οι πιστοί του Χριστού έχουν βαπτιστεί σε ένα Πνεύμα, μέσα στο ένα Σώμα του Χριστού, και έχουν ποτιστεί απ' αυτό το Πνεύμα, για τη συγκρότηση του Σώματος του Χριστού—Α΄ Κορ 12:13.
3. Στην ανάστασή Του, ο Χριστός πρόσφερε τον εαυτό Του χωρίς μέτρο, ως το ζωοποιό Πνεύμα που τα περιλαμβάνει όλα, καθώς μιλούσε τα λόγια του Θεού—Ιω 3:34.

IV. Στο τρίτο στάδιο, το στάδιο της ενίσχυσής Του, από την παρακμή της εκκλησίας μέχρι την ολοκλήρωση της Νέας Ιερουσαλήμ, ο Χριστός ενισχύει την οργανική Του σωτηρία, παράγει τους νικητές και ολοκληρώνει τη Νέα Ιερουσαλήμ:

- A. Εξαιτίας της παρακμής της εκκλησίας, ο Χριστός ως το ζωοποιό Πνεύμα έχει ενισχυθεί επταπλάσια, γινόμενος επτά Πνεύματα—το επταπλάσια ενισχυμένο ζωοποιό Πνεύμα—Απ 1:4, 3:1, 4:5, 5:6.
- B. Ο Χριστός, ως το επταπλάσια ενισχυμένο ζωοποιό Πνεύμα, ενισχύει την οργανική Του σωτηρία ώστε να σώζει τους πιστούς από τα ακόλουθα:
  1. Την επίσημη εκκλησιαστική ζωή, την απώλεια της πρώτης αγάπης για τον Κύριο, την απώλεια της λαμπερής ιδιότητας της λυχνίας, και την απώλεια της απόλαυσης του Χριστού ως ζωή στην εκκλησία της Εφέσου—Απ 2:1-7.
  2. Την ήττα που οδηγεί στο βίωμα του δεύτερου θανάτου στην εκκλησία της Σμύρνης—Απ 2:8-11.
  3. Την κοσμικότητα στην ένωση με τον κόσμο σαν ένας γάμος, αλλά και τη διδασκαλία του Βαλαάμ και των Νικολαϊτών στην εκκλησία της Περγάμου—Απ 2:12-17.
  4. Τη μοιχεία, την ειδωλολατρία, τη δαιμονική διδασκαλία και τα βάθη του σατανά στον Καθολικισμό, όπως υποδηλώνονται από την εκκλησία στα Θυάτεια—Απ 2:18-29.
  5. Τον πνευματικό θάνατο—τους νεκρούς και εκείνους που πεθαίνουν—στον Προτεσταντισμό, όπως υποδηλώνεται από την εκκλησία στις Σάρδεις—Απ 3:1-6.
  6. Την απώλεια του στεφάνου, που είχε ήδη αποκτηθεί από την Αδελφότητα του Πλίμουθ, η οποία υποδηλώνεται από την εκκλησία στη Φιλαδέλφεια—Φιλ 3:7-13.

7. Τη γλιαρρότητα και την έλλειψη του Χριστού στην υποβαθμισμένη Αδελφότητα του Πλίμουθ, η οποία υποδηλώνεται από την εκκλησία στη Λαοδίκεια—Απ 3:14-22.
- Γ. Αν θέλουμε να γίνουμε νικητές, πρέπει να ανακτήσουμε, να διατηρήσουμε και να αναπτύξουμε την πρώτη μας αγάπη προς τον Κύριο:
1. Η απομάκρυνση από την πρώτη μας αγάπη είναι η πηγή και ο κύριος λόγος για την αποτυχία της εκκλησίας ανά τους αιώνες—Απ 2:4-5.
  2. Το να αγαπάμε τον Κύριο Ιησού με την πρώτη αγάπη σημαίνει να Του δίνουμε την πρώτη θέση σε όλα. Χρειάζεται να δίνουμε στον Χριστό την πρώτη θέση, τα πρωτεία, σε όλα τα πράγματα και σε όλα τα ζητήματα, θεωρώντας Τον ως τα πάντα στη ζωή μας—Κολ 1:18β.
  3. Δεν πρέπει να αγαπάμε κανέναν και τίποτα περισσότερο από τον Κύριο, συμπεριλαμβανομένης της ψυχικής μας ζωής—Μτ 10:37-39, Απ 12:11.
- Δ. Σωζόμαστε από την παρακμή δια της ομιλίας του επταπλάσια ενισχυμένου πνευματικού Χριστού και δια της διαβίωσης των νικηφόρων αγίων στο πνεύμα τους—Απ 2:1, 7, 1:10, 4:2, 17:3, 21:10.
- Ε. Η επταπλάσια ενισχυμένη ουράνια διακονία του Χριστού είναι για την πλήρη προετοιμασία της νύφης για τον Χριστό (Απ 19:7-9), τη διαμόρφωση ενός στρατού από τη νύφη (Απ 19:11-21, 17:14), το δέσιμο του Σατανά (Απ 20:1-3), την εισαγωγή της βασιλείας του Χριστού και του Θεού (Απ 20:4-6), και την ολοκλήρωση της Νέας Ιερουσαλήμ (Απ 2:7, 21:2).
- ΣΤ. Ως τελική έκβαση, το τελικό ολοκληρωμένο Πνεύμα, που είναι η ολοκλήρωση του επεξεργασμένου Τριαδικού θεού, γίνεται ο Νυμφίος, και το σύνολο των νικηφόρων αγίων γίνεται η νύφη του παγκόσμιου ειδυλλίου ανάμεσα στον λυτρωτικό Θεό και τον λυτρωμένο άνθρωπό Του, που είναι η ολοκλήρωση ολόκληρης της Γραφής—Απ 22:17α.
- Ζ. Χρειάζεται να αναλογιστούμε το θέμα της ενίσχυσης και να προσευχηθούμε απεγνωσμένα στον Κύριο, λέγοντας, «Θέλω να προχωρήσω από το στάδιο της συμπερίληψης στο στάδιο της ενίσχυσης. Κύριε, Εσύ έχεις ενισχυθεί επταπλάσια. Προσεύχομαι ότι και εγώ θα ενισχυθώ επταπλάσια για να υπερνικήσω την παρακμή της εκκλησίας, ώστε να μπορέσει να οικοδομηθεί το Σώμα για να ολοκληρώσει τη Νέα Ιερουσαλήμ» (“Incarnation, Inclusion, Intensification”, σελίδα 22 στα Αγγλικά).